

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาฝึกฝีมืองานไม้
เรื่อง เครื่องมือไสไม้ ด้วยวิธีการสอนแบบปฏิบัติจริง (Practical Learning)
สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
วิทยาลัยการอาชีวศึกษาบ้านฝื่อ

ผู้จัดทำวิจัย

นางสาวบุญญารัตน์ ลุนจันทา
ตำแหน่งครูพิเศษสอน

วิทยาลัยการอาชีวศึกษาบ้านฝื่อ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาฝึกฝีมืองานไม้เรื่อง เครื่องมือไสไม้ ด้วยวิธีการสอนแบบปฏิบัติจริง (Practical Learning) สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวบุญญารัตน์ ลุนจันทา ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาฝึกฝีมืองานไม้เรื่อง เครื่องมือไสไม้ โดยใช้วิธีการสอนแบบปฏิบัติจริง (Practical Learning) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบปฏิบัติจริง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเครื่องมือไสไม้ จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.20 และหลังเรียนเท่ากับ 16.80 และผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบปฏิบัติจริงอยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบปฏิบัติจริง (Practical Learning) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาช่างที่เน้นทักษะปฏิบัติ

ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาฝึกฝีมืองานไม้ เรื่อง เครื่องมือไสไม้ ด้วยวิธีการสอนแบบปฏิบัติจริง (Practical Learning) สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวบุญญารัตน์ ลุนจันทา ตำแหน่ง ครูพิเศษสอน

สอนรายวิชา ฝึกฝีมืองานไม้ รหัสวิชา 20100-1001
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการอาชีวศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในสาขาช่างก่อสร้างและงานไม้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของงานช่างในหลายสาขา รายวิชาฝึกฝีมืองานไม้ จึงมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือพื้นฐาน การปฏิบัติงานจริง และการสร้างชิ้นงานอย่างมีคุณภาพ หนึ่งในหัวข้อที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง คือ “เครื่องมือไสไม้” ซึ่งเป็นเครื่องมือหลักที่ใช้ในการปรับผิวไม้ให้เรียบได้ระดับ และมีผลโดยตรงต่อคุณภาพของชิ้นงานจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะในการใช้เครื่องมือไสไม้ที่ถูกต้อง เช่น การจับเครื่องมือ การปรับใบมีด การกำหนดมุมไส รวมถึงการควบคุมแรงในการใช้งาน ส่งผลให้ผิวไม้ไม่เรียบ เกิดรอย หรือชิ้นงานไม่ได้มาตรฐาน นอกจากนี้ นักเรียนบางส่วนยังขาดความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องมือ ทำให้ไม่สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สาเหตุของปัญหาดังกล่าว อาจมาจากวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ยังเน้นการบรรยายมากกว่า การลงมือปฏิบัติจริง ขาดการฝึกซ้ำอย่างเพียงพอ รวมถึงข้อจำกัดด้านเวลา วัสดุอุปกรณ์ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ และไม่บรรลุตามจุดประสงค์ของรายวิชา

ดังนั้น การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง (Practical Learning) ควบคู่กับการสาธิต การฝึกทักษะเป็นขั้นตอน และการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง มีทักษะในการใช้เครื่องมือไสไม้ได้อย่างชำนาญ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะทางวิชาชีพที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เครื่องมือไสไม้
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนแบบปฏิบัติจริง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปฏิบัติจริง
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.1/1) จำนวน 8 คน แผนกวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ
2. ระยะเวลา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
3. ขอบเขตเนื้อหา วิชา ฝึกฝีมืองานไม้ เรื่อง เครื่องมือไสไม้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาฝึกฝีมืองานไม้ เรื่องเครื่องมือไสไม้ สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนเกิดทักษะการปฏิบัติงานจริง สามารถใช้เครื่องมือไสไม้ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย
3. นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาเชิงปฏิบัติ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียน และการประกอบอาชีพในอนาคตได้

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักเรียน ระดับชั้น ปวช. 1/1 สาขาวิชาช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ
กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน ระดับชั้น ปวช. 1/1 ช่างก่อสร้าง วิทยาลัยการอาชีพบ้านฝื่อ (โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย/นวัตกรรม แบบประเมินความพึงพอใจ / แบบทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล/สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ค่าเฉลี่ย (X)

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ขั้นตอนในการวิจัย

1. การทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัย
2. กำหนดหัวข้อปัญหาทางานวิจัย
3. กำหนดวัตถุประสงค์งานวิจัย
4. ตั้งกรอบแนวคิดของงานวิจัย
5. เก็บข้อมูลงานวิจัย
6. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูล
7. แปลผลการวิจัย

8. เสนอแนะผลการวิจัย
9. เขียนเอกสารอ้างอิง
10. เผยแพร่ผลการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนแบบปฏิบัติจริง (Practical Learning) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบปฏิบัติจริง (Practical Learning) สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ส่งผลให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบปฏิบัติจริงยังช่วยกระตุ้นความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ทำให้บรรยากาศการเรียนรู้มีความกระตือรือร้น และส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรนำวิธีการสอนแบบปฏิบัติจริงไปใช้ในรายวิชาที่เน้นทักษะ
2. ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
3. ควรคำนึงถึงความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือ